

UITSpraak VAN DE TUCHTCommissie

Kamer : **Dopingkamer**
Leden van de kamer :
(kamervoorzitter) : mr. J.L.G. Gerrits
(lid) : mr. J.M.J.M. Doon
(lid) : drs. F. Kessel
Zaaknummer :

In de zaak van:

1. Betrokkene

Naam :
Adres :
PC/Gemeente :
Lid van de sportbond : Koninklijke Nederlandsche Wielren Unie (hierna te noemen: KNWU)
Registratienummer :
Raadsman : mr. drs.

2. Aangever

Naam sportbond : KNWU
Gevestigd te : Nieuwegein, Wattbaan 31-49, 3439 ML Nieuwegein
Ondertekend door :

3. De procedure:

- Op 29 augustus 2013 is bij aangifteformulier gedateerd 26 augustus 2013 tegen betrokkene aangifte gedaan, als hierna vermeld.
- De betrokkene heeft zich doen vertegenwoordigen door zijn raadsman mr. drs. , advocaat te
- In verband met een eerdere aangifte wegens overtreding van het Dopingreglement tegen betrokkene is met instemming van alle betrokken partijen de behandeling van de aangifte van 26 augustus 2013 opgeschort tot na het onherroepelijk worden van de uitspraak van de tuchtcommissie naar aanleiding van de eerdere aangifte.
- Deze eerdere aangifte tegen betrokkene is door de tuchtcommissie behandeld (zaak , hierna te noemen Zaak 1) en bij haar uitspraak heeft de tuchtcommissie aan betrokkene de straf van berisping opgelegd.
- De door de KNWU aan betrokkene opgelegde voorlopige ordemaatregel bestaande uit een onmiddellijke schorsing is ingegaan op . Deze ordemaatregel is door de tuchtcommissie in haar uitspraak in Zaak 1 weliswaar opgeheven, maar door betrokkene vrijwillig voortgezet. Van deze vrijwillige uitsluiting is onmiddellijk na ontvangst van eerder bedoelde uitspraak door mr. mededeling gedaan aan de KNWU en de DA.
- Op 23 september 2013 en 10 december 2013 zijn door mr. resp. een verweerschrift en een toelichting met 23 producties ingediend.
- Op of omstreeks 2 januari 2014 heeft de KNWU een schriftelijke conclusie ingediend.
- Op 13 januari 2014 heeft de DA een schriftelijke conclusie ingediend, gedateerd 10 januari 2014.

- De tuchtcommissie heeft de tuchtzaak mondeling behandeld op 21 januari 2014 in Nieuwegein. Betrokkene is in persoon verschenen en werd bijgestaan door zijn raadsman mr. drs. Namens de KNWU waren de heer
aanwezig. Namens de DA waren de heren aanwezig. Als toehoorders op verzoek van betrokkene: mevrouw

4. Aangifte/grondslag van de tuchtzaak

De KNWU heeft bij formulier met diverse bijlagen, gedateerd 26 augustus 2013, ontvangen op 29 augustus 2013 aangifte gedaan van de navolgende overtreding:

Op is er bij betrokkene een dopingcontrole uitgevoerd tijdens, althans in het kader van de wielervedstrijd. Het analyserapport van het dopingcontrolelaboratorium vermeldt dat na analyse van het A-deel van het urinemonster van betrokkene met nummer de stof 4-methyl-2-hexaneamine is aangetroffen. Deze stof staat op de Dopinglijst. Het is een zogenaamde specifieke stof. De aanwezigheid van deze stof vormt een overtreding van artikel 3 van het Dopingreglement.

De KNWU geeft aan dat het een tweede overtreding van het Dopingreglement binnen een korte periode betreft en verzoekt de tuchtcommissie de betrokkene te straffen volgens de regels en hem volledig in de kosten van de procedure te veroordelen.

5. Gelet op:

1. Het aangifteformulier met het statusrapport van de DA en begeleidend schrijven van de KNWU gedateerd 26 augustus 2013, ontvangen op 29 augustus 2013.
2. De processtukken in zaak (hierna aangeduid als Zaak 1), waaronder de aangifte van de KNWU met bijlages, het verweerschrift met bijlages, de conclusies van KNWU en DA met bijlages, de uitspraak van de tuchtcommissie gedateerd 25 september 2013 en verzonden op 10 oktober 2013 en het verslag van de mondelinge behandeling van Zaak 1.
3. Een e-mail van de KNWU aan het secretariaat van het ISR gedateerd 16 oktober 2013, waarin een kopie is opgenomen van een e-mail van mr. aan de KNWU en de DA.
4. Het verweerschrift van mr. met uitgebreide toelichting en 23 producties.
5. De schriftelijke conclusie van de DA met producties.
6. De schriftelijke conclusie van de KNWU met een bijlage.
7. De schriftelijke oproepen voor de mondelinge behandeling.
8. De tijdens de mondelinge behandeling afgelegde verklaringen.
9. De statuten van de KNWU, notarieel vastgelegd op 2 november 2010.
10. De op 8 december 2010 tussen het ISR en de KNWU gesloten overeenkomst, die op 1 januari 2011 in werking is getreden.

6. De tuchtcommissie:

- 6.1. verklaart zich bevoegd om van de tuchtzaak kennis te nemen;
- 6.2. is van oordeel dat geen beletselen bestaan de zaak in behandeling te nemen;
- 6.3. acht bewezen dat betrokkene de onder 4. vermelde overtreding heeft begaan;
- 6.4. legt betrokkene daarvoor de onder 7. vermelde straf op.

7. Strafoplegging

- 7.1. De tuchtcommissie legt ingevolge artikel 47 lid 4 van het Dopingreglement aan betrokkene de straf op van **uitsluiting voor een periode van 18 maanden**. Op grond van het bepaalde in artikel 48 lid 1 jo. 48 lid 4 Dopingreglement vangt deze periode aan op de datum van deze uitspraak maar wordt hierop de totale periode van uitsluiting in het kader van de opgelegde ordemaatregel en vrijwillige voortzetting daarvan (vanaf 6 augustus 2013 tot de datum van deze uitspraak) in mindering gebracht. De periode van uitsluiting loopt derhalve af op 6 februari 2015.

8. **Kostenveroordeling**

- 8.1. De kosten die zijn verbonden aan de behandeling van deze tuchtzaak, onder meer bestaande uit de kosten van bijstand door de ambtelijk en juridisch secretaris en de huur van de zittingsruimte bedragen in totaal € 2.019,-. De tuchtcommissie bepaalt dat een deel groot 25% (derhalve € 504,75) ten laste van betrokkene wordt gebracht. Dit bedrag dient binnen een maand na deze uitspraak door de betrokkene aan de KNWU te zijn voldaan, bij gebreke waarvan er sprake is van een overtreding van het Tuchtreglement van het ISR.
- 8.2. De tuchtcommissie wijst het anders of meer gevorderde af en bepaalt dat ieder van partijen zijn eigen kosten draagt.

9. **De tuchtcommissie motiveert haar uitspraak aldus:**

9.1. Ter zake van haar bevoegdheid

- 9.1.1 Betrokkene is geregistreerd als lid van de KNWU onder nummer .
- 9.1.2 Krachtens artikel 10 lid 2 van de statuten van de KNWU is op een overtreding van de reglementen inzake doping de tuchtrechtspraak van de KNWU van toepassing en geschiedt deze tuchtrechtspraak door de tuchtcommissie en commissie van beroep van het ISR. Artikel 11 lid 3 van de statuten van de KNWU bepaalt met betrekking tot de aan het ISR opgedragen tuchtrechtspraak dat de met het ISR overeengekomen reglementen gelden als de van toepassing zijnde reglementen van de KNWU. De daartoe vereiste overeenkomst tussen de KNWU en de Stichting Instituut Sportrechtspraak is in december 2010 tot stand gekomen en met ingang van 1 januari 2011 in werking getreden.
- 9.1.3 Op grond van het bovenstaande acht de tuchtcommissie zich bevoegd om van de onderhavige tuchtzaak kennis te nemen.

9.2. Ter zake van de ontvankelijkheid

- 9.2.1 De betrokkene beroept zich op niet-ontvankelijkheid van de KNWU. Hij baseert dit verweer op de stelling dat er geen sprake zou zijn van een tweede dopingzaak. De tuchtcommissie verwerpt deze stelling.
- 9.2.2 De overtreding waarvan aangifte is gedaan heeft plaats gevonden op . Betrokkene stelt zich op het standpunt dat niet is bewezen dat hij op of voor een kennisgeving had ontvangen van de eerste doping overtreding. Artikel 47 lid 2 Dopingreglement stelt een dergelijke kennisgeving als voorwaarde voor het meewegen van de tweede overtreding voor het opleggen van een verhoogde straf.
- 9.2.3 De tuchtcommissie erkent dat de terminologie "kennisgeving van de eerste dopingzaak" in artikel 47 Dopingreglement niet helemaal gelukkig is, met name in combinatie met de definitie van het begrip "dopingzaak" in de begripsomschrijving van artikel 1.29 Dopingreglement. De tuchtcommissie is van oordeel dat met de kennisgeving in artikel 47 Dopingreglement wordt bedoeld: de kennisgeving zoals omschreven in artikel 29 lid 2 Dopingreglement. Het gaat er om dat de betrokkene op de hoogte was van een eerdere positieve uitslag. De tuchtcommissie baseert haar oordeel op de tekst van de met artikel 47 lid 2 Dopingreglement corresponderende bepaling 10.7.4 van de WADA code, die luidt: • *For purposes of imposing sanctions under Article 10.7, an anti-doping rule violation will only be considered a second violation if the Anti-Doping Organization can establish that the Athlete or other Person committed the second antidoping rule violation after the Athlete or other Person received notice pursuant to Article 7 (Results Management).*
- 9.2.4 Uit deze formulering blijkt dat het gaat om een kennisgeving van een positieve controle en een vermoedelijke overtreding in het kader van het resultaatmanagement (vertaald naar het ISR Dopingreglement: een kennisgeving als bedoeld in artikel 29 lid 2) en dus niet om een kennisgeving van een reeds aanhangig gemaakte dopingzaak. Krachtens artikel 67 van het Dopingreglement dient het Dopingreglement te worden geïnterpreteerd aan de hand van de Engelstalige tekst van de WADA code en op een wijze die verenigbaar is met de WADA code.
- 9.2.5 In de aanhef van het ISR Dopingreglement staat vermeld dat dit is gebaseerd op het Nationale Dopingreglement. Dit Nationale Dopingreglement wordt gehanteerd bij de berechting van dopingovertredingen door leden van niet bij het ISR aangesloten sportbonden. Het Nationale Dopingreglement kent weliswaar een bepaling die overeenkomst met artikel 29 lid 2 van het ISR Dopingreglement, maar definieert het begrip "dopingzaak" ruimer: 1.26. *Dopingzaak: een mogelijke overtreding van dit reglement.*

- 9.2.6 Bij brief van 10 juni heeft de UCI de betrokkene in kennis gesteld van de eerste positieve uitslagen en de vermoedelijke overtreding van de dopingregels van de UCI. De betreffende dopingcontrole was immers uitgevoerd door de UCI. De tuchtcommissie is van oordeel dat deze brief van de UCI dient te worden uitgelegd als een kennisgeving in de zin van artikel 29 lid 2 van het Dopingreglement. Volgens vaste jurisprudentie beoordeelt de tuchtcommissie bij internationale controles de procedurele gang van zaken aan de hand van de regels van de betreffende Internationale organisatie, in dit geval de UCI.
- 9.2.7 Wellicht ten overvloede merkt de tuchtcommissie op dat zij in ieder geval de brief van de KNWU aan betrokkene gedateerd 28 juni 2013 beschouwt als een deugdelijke kennisgeving.
- 9.2.8 De conclusie luidt dat beide brieven, zowel afzonderlijk als in samenhang beschouwd, een kennisgeving zijn in de zin van artikel 47 lid 2 van het Dopingreglement.
- 9.2.9 Nu deze brieven door betrokkene zijn ontvangen vóór de overtreding op _____, is sprake van een tweede overtreding die dient te worden meegewogen bij het opleggen van een straf op grond van artikel 47 Dopingreglement.
- 9.2.10 Beroep van betrokkene op niet-ontvankelijkheid treft dan ook geen doel.
- 9.3 Ter zake van de overtreding
- 9.3.1 De details van de dopingcontrole op _____ en het resultaatmanagement staan duidelijk weergegeven in het bij de aangifte gevoegde statusrapport. De tuchtcommissie constateert geen onregelmatigheden.
- 9.3.2 De betrokkene erkent de overtreding waarvan aangifte is gedaan.
- 9.3.3 De tuchtcommissie concludeert dan ook dat betrokkene zich heeft schuldig gemaakt aan de hierboven onder 4 beschreven overtreding van artikel 3 van het Dopingreglement.
- 9.4 Ter zake van de strafmaat
- 9.4.1 De betrokkene heeft eerder een dopingovertreding begaan. De tuchtcommissie verwijst naar haar uitspraak in Zaak 1, welke uitspraak inmiddels definitief is geworden aangezien geen van de daartoe gerechtigde partijen in beroep is gegaan.
- 9.4.2 In zaak 1 is de overtreding van artikel 3 van het Dopingreglement bewezen verklaard. De overtreding betrof een specifieke stof. Betrokkene voldeed aan de voorwaarden van artikel 40 lid 3 Dopingreglement en de periode van uitsluiting is gereduceerd tot een berisping.
- 9.4.3 Hierboven onder 9.1 heeft de tuchtcommissie al uiteengezet dat het in de huidige procedure om een tweede overtreding gaat en dat bij het bepalen van de strafmaat te werk moet worden gegaan volgens de regels zoals neergelegd in artikel 47 Dopingreglement.
- 9.4.4 In het urinemonster dat is afgenomen op 7 juli 2013 is verboden stof methylhexanamine aangetroffen. Dit is een "specifieke stof" als bedoeld in artikel 40 van het Dopingreglement. Bij specifieke stoffen kan de periode van uitsluiting als bedoeld in artikel 39 lid 1 onder bepaalde voorwaarden worden vervangen door tenminste een berisping of een uitsluiting voor de duur van ten hoogste van twee jaar. Daartoe moet betrokkene op grond van artikel 40 lid 3 van het Dopingreglement voldoen aan een tweetal voorwaarden. Hij dient: (i) aan te tonen hoe de verboden stof in zijn lichaam terecht is gekomen, en (ii) aan te tonen dat hij met het gebruik van de verboden stof niet de intentie heeft gehad om zijn sportprestaties te verbeteren, noch om het gebruik van enige verboden stof(fen) en/of verboden methode(n) te maskeren.
- 9.4.5 De tuchtcommissie is, met verwijzing naar hetgeen zij hieromtrent heeft overwogen in haar uitspraak in Zaak 1, van oordeel dat betrokkene heeft aangetoond dat de verboden stof in zijn lichaam is gekomen door een vervuiling van het door hem gebruikte voedingssupplement Energy 9 met de smaak Fruit Punch. Er is voldaan aan de eerste voorwaarde van artikel 40 lid 3.
- 9.4.6 Evenals in Zaak 1 mag worden uitgegaan van de veronderstelling dat betrokkene niet wist dat het bewuste supplement de aangetroffen verboden stof bevatte. Met andere woorden: betrokkene wist niet dat hij deze verboden stof gebruikte. Dit moet leiden tot de conclusie dat betrokkene die stof niet heeft gebruikt met het oogmerk om zijn prestatie te verbeteren en/of het gebruik van een andere stof te maskeren. De tuchtcommissie verwijst naar de uitspraak van het CAS in de zaak CAS 2012/A/2747 WADA v JBN & Dennis de Goede & Dopingautoriteit. Er is dus ook aan de tweede voorwaarde voor toepassing van artikel 40 is voldaan.
- 9.4.7 Of en in welke mate betrokkene in aanmerking komt voor een bekorting van de "standaard" uitsluiting, hangt voortaf van de mate van schuld van de betrokkene bij het in zijn lichaam krijgen van de verboden stof.

- 9.4.8 Een sporter die voedingssupplementen gebruikt stelt zich bloot aan het risico dat deze supplementen een verboden stof bevatten. Betrokkene heeft in zaak 1 het nodige verklaard over de voorzichtigheid die hij altijd betrachtte bij het gebruik van supplementen en over de rol die de heer hierin speelde. Ook heeft hij verklaard dat hij – na kennisgeving van de positieve controles in mei 2013 – er zeker van was dat de verboden stof in een van zijn supplementen zat en dat hij het gebruik van alle supplementen daarom met onmiddellijke ingang heeft gestaakt.
- Betrokkene verklaart ter zitting van 21 januari 2014 dat hij voorafgaand aan de wielervedstrijd van het gebruik van het supplement Energy 9 in de variant Fruitpunch heeft hervat. Op dat moment waren de analyse uitslagen van alle andere voedingssupplementen die hij had laten analyseren, en een urine onderzoek na gebruik van alle voedingssupplementen, negatief. Enkel van Energy 9 in de variant Fruitpunch was nog geen analyse uitslag bekend. Enkele dagen na de wedstrijd bleek uit het laboratoriumrapport dat juist dit supplement vervuild was met de bij de dopingcontroles in zijn urine aangetroffen verboden stof.
- 9.4.9 De tuchtcommissie constateert dat betrokkene, voorafgaand aan de wedstrijd van , het bewuste supplement wederom is gaan gebruiken op een moment waarop:
- hij tweemaal positief was getest,
 - hij wist dat deze positieve uitslagen moesten worden toegeschreven aan een vervuild voedingssupplement,
 - nog niet alle door hem gebruikte supplementen waren geanalyseerd,
 - hij de bron van de in in zijn urine aangetroffen verboden stof dus nog niet had weten te traceren.
- 9.4.10 De betrokkene nam door het gebruiken van het supplement waarvan hij de testresultaten nog niet had ontvangen willens en wetens het risico dat de verboden stof daar in zou kunnen zitten. Het feit dat de heer hem had verzekerd dat de verboden stof NIET in de derde, op dat moment nog niet geanalyseerde, fruitpunch-variant van het Energy 9 supplement kon zitten omdat de twee andere varianten negatief waren getest doet hieraan niet af. Het is de persoonlijke plicht van de sporter om ervoor te zorgen dat geen verboden stof in zijn lichaam binnenkomt. De sporter is zelf verantwoordelijk.
- 9.4.11 De betrokkene kan zich evenmin verschuilen achter negatieve de uitslag van de urinetest die is uitgevoerd door het laboratorium in Freiburg nadat betrokkene alle eerder door hem gebruikte supplementen had ingenomen. De tuchtcommissie sluit zich aan bij de argumenten die door de DA in haar conclusie onder 13.5.1 worden aangevoerd. Het laboratorium was niet geaccrediteerd (dit staat met zo veel woorden in het rapport vermeld) en de inname van de supplementen vond plaats onder andere omstandigheden dan die voorafgaand aan de dopingcontrole. Op de resultaten van een dergelijke test mag dan ook niet blind worden afgegaan. Dit geldt eens te meer omdat ook na deze uitslag nog steeds niet bekend was in welk supplement de verboden stof had gezeten terwijl de betrokkene naar eigen zeggen zeker wist dat het in een van de door hem gebruikte supplementen moest zitten.
- 9.4.12 Gelet op de hierboven geschetste feiten en omstandigheden is de tuchtcommissie van oordeel dat de betrokkene zeer onvoorzichtig te werk is gegaan en dat er in ieder geval sprake is van een zekere mate van schuld bij betrokkene. De tuchtcommissie is er echter op basis van de bijzondere feiten en omstandigheden, inclusief die in Zaak 1, niet van overtuigd dat sprake is van een zodanige mate van schuld dat betrokkene niet in aanmerking komt voor reductie van de periode van uitsluiting.
- 9.4.13 Zoals blijkt uit de uitspraak in Zaak 1 viel betrokkene met betrekking tot de eerste overtreding nauwelijks iets te verwijten. De tuchtcommissie was en is overtuigd van de zorgvuldigheid die betrokkene gedurende zijn hele carrière tot nu toe altijd heeft betracht bij het kiezen van zijn supplementen. De tuchtcommissie gelooft betrokkene wanneer hij verklaart dat zijn wereld volledig instortte nadat het bericht van de positieve uitslagen hem in juni had bereikt. De tuchtcommissie houdt rekening met de zeer labiele toestand waarin de betrokkene zich in die periode bevond. Hij stond van het ene op het andere moment te boek als dopingzondaar terwijl hij er zelf van overtuigd was nooit doping te hebben gebruikt. Desgevraagd heeft betrokkene de tuchtcommissie uitgelegd dat hij door zijn ploeg onder zware druk is gezet om aan de wedstrijd van deel te nemen. Die druk werd door betrokkene vooral als kopman als groot ervaren. Het innemen van het voedingssupplement behoorde tot zijn gebruikelijke voorbereiding voor die wedstrijd, een praktijk die betrokkene al jaren had (zonder daarbij met doping in aanraking te zijn gekomen). In dat licht bezien valt zijn beslissing om de adviezen van de heer Boers klakkeloos te volgen en het gebruik van Energy 9 Fruitpunch te hervatten hem weliswaar nog steeds aan te rekenen, maar is er wel sprake van een verminderde mate van schuld. De tuchtcommissie verwijst in dit verband naar de toelichting op het desbetreffende artikel (10.4) van de WADA code, waarin staat te lezen: *In assessing the Athlete's or other Person's degree of fault, the circumstances considered must be specific and relevant to explain the Athlete's or other Person's departure from the expected standard of behavior.*

De labiele toestand van betrokkene in combinatie met de op hem uitgeoefende druk vormt naar het oordeel van de tuchtcommissie een omstandigheid die relevant is en die het onvoorzichtige en daarom afwijkende gedrag van betrokkene verklaart.

- 9.4.14 Om die reden is de tuchtcommissie van oordeel dat voor de hier in geding zijnde tweede overtreding de standaarduitsluiting zou moeten worden vervangen door een uitsluiting voor een periode van één jaar.
- 9.4.15 Het beroep van betrokkene op het ten onrechte buiten beschouwing laten van de artikelen 41 en 42 bij het bepalen van de strafmaat in geval van gebruik van specifieke stoffen wordt niet gehonoreerd. Wat ook zij van hetgeen door betrokkene en de DA is aangevoerd, zouden de artikelen 41 en 42 reeds daarom niet opgaan nu in Zaak 1 geen sprake was van afwezigheid van schuld en in de onderhavige zaak evenmin, terwijl ook geen sprake is van afwezigheid van aanmerkelijke schuld.
- 9.4.16 In zijn verweer beroept betrokkene zich op nog twee aanvullende straf verminderende omstandigheden, te weten het nalaten van de KNWU, DA en KNWU om betrokkene te waarschuwen voor het risico dat hij zou lopen bij een tweede positiefbevinding en het niet onmiddellijk opleggen van een ordemaatregel door de UCI, c.q. KNWU.
- 9.4.17 De tuchtcommissie stelt vast dat er een dergelijke waarschuwingsplicht niet bestaat. Hieraan doet de algemene voorlichtingstaak zoals opgenomen in de statuten van de KNWU en in artikel 21 van het Dopingreglement niet af. Ook inzake het opleggen van een ordemaatregel is zowel het ISR- als het UCI-Dopingreglement duidelijk. Van een plicht tot het opleggen van een dergelijke maatregel is geen sprake indien het om een specifieke stof gaat. Op grond van artikel 31 lid 4 kan de bond in bepaalde een ordemaatregel opleggen indien zich één van de in lid 4 genoemde omstandigheden voordoet. De KNWU heeft na de constatering van de tweede overtreding onmiddellijk een ordemaatregel opgelegd.
- 9.4.18 De tuchtcommissie besluit dat er geen sprake is van enige nalatigheid van KNWU, UCI of DA die zou moeten leiden tot strafvermindering.
- 9.4.19 Er is sprake van twee overtredingen. De tuchtcommissie dient bij het vaststellen van de periode van uitsluiting te werk te gaan op de wijze als bepaald in artikel 47 van het Dopingreglement. In zaak 1 is door de tuchtcommissie de periode van uitsluiting op basis van artikel 40 vervangen door een berisping. Ook in de onderhavige zaak, die de tweede overtreding betreft, is de tuchtcommissie tot het oordeel gekomen dat er aanleiding is om te komen tot een reductie van de standaard straf van twee jaar uitsluiting. Dit brengt mee dat op basis van het bepaalde in artikel 47 lid 4 onder a de thans op te leggen periode van uitsluiting tenminste een en ten hoogste vier jaar zal moeten bedragen.
- 9.4.20 Zoals hierboven uiteen gezet valt de betrokkene het een en ander te verwijten. Dit betekent echter niet dat betrokkene moet worden aangemerkt als een "cheater" die bewust bezig is met het gebruik van verboden middelen om zijn prestaties te verbeteren. Hij is onvoorzichtig geweest en heeft pech gehad. De concentraties van de in zijn urine aangetroffen specifieke stof zijn bijzonder laag. In dat licht bezien is de tuchtcommissie van oordeel dat **een uitsluiting van in totaal 18 maanden** in dit geval het meest recht doet aan de omstandigheden.
- 9.4.21 Betrokkene is met ingang van door de KNWU geschorst. Deze schorsing is in de uitspraak van de tuchtcommissie in Zaak 1 weliswaar opgeheven, maar onmiddellijk na de bekendmaking van deze uitspraak op vrijwillige basis voortgezet. Op grond van het bepaalde in artikel 48 lid 4 en lid 5 van het Dopingreglement zal de tuchtcommissie de schorsingsperiode in mindering brengen op de totale periode van uitsluiting.

10. De kostenveroordeling:

- 10.1. In het aangifteformulier heeft het Bondsbestuur van de KNWU verzocht betrokkene volledig in de kosten van de procedure te veroordelen.
- 10.2. Betrokkene heeft in zijn verweerschrift onder F de tuchtcommissie verzocht bij het bepalen van de hoogte van de kostenveroordeling rekening te houden met een aantal bijzondere omstandigheden.
- 10.3. De overtreding waarvan aangifte is gedaan is bewezen verklaard en aan betrokkene is een straf opgelegd.
- 10.4. De betrokkene heeft aangetoond dat hij slechts een zeer bescheiden inkomen geniet. Bovendien heeft hij in het kader van zijn verdediging al aanzienlijke kosten moeten maken. Onder deze omstandigheden acht de tuchtcommissie het redelijk de betrokkene te veroordelen tot betaling van 25% van de artikel 16 lid 12 (eerste zin) Tuchtreglement Dopingzaken bedoelde kosten van de procedure.
- 10.5. De tuchtcommissie ziet geen aanleiding om af te wijken van de standaard dat de door betrokkene in het kader van zijn verdediging gemaakte kosten voor zijn eigen rekening komen.

11. **Beroep in geval van een uitspraak van de tuchtcommissie**

Van deze uitspraak kunnen zowel de betrokkene als de overige in artikel 17 lid 3 Tuchtreglement Dopingzaken genoemde partijen en organisaties beroep instellen. Betrokkene kan binnen 21 dagen na de datum van ontvangst van deze uitspraak, welke geacht wordt twee dagen na de datum van verzending te zijn gelegen, beroep instellen bij de commissie van beroep van het ISR. Het beroep dient schriftelijk in vijfvoud te worden ingesteld, bij voorkeur met gebruikmaking van een standaardberoepschrift dat kan worden verkregen bij het ambtelijk secretariaat of door het te downloaden van de website van het ISR: www.instituutsportrechtspraak.nl.

Nieuwegein, 21 januari 2014

mr. J.L.G. Gerrits
(lid Dopingkamer)

Afschrift verzonden d.d.: 19-2-2014
Paraaf ambtelijk secretaris: JB

mr. A.M. Bleeker-van Velzen
(juridisch secretaris)

T 020 - 846 32 31

F 020 - 63 63 466

E info@isr.nl

W www.isr.nl

VERSLAG MONDELINGE BEHANDELING

Zaaknummer: _____

Aangever

Naam sportbond : KNWU
Gevestigd te : Nieuwegein, Wattbaan 31-49, 3439 ML Nieuwegein
Ondertekend door :

Betrokkene

Naam :
Adres :
PC/Gemeente :
Lid van de sportbond : Koninklijke Nederlandsche Wielren Unie (hierna te noemen: KNWU)
Registratienummer :
Raadsman : mr. drs.

Gehouden op 21 januari 2014 om 19.45 uur te Nieuwegein.

Aanwezig:

Leden van dopingkamer: mr. J.L.G. Gerrits (voorzitter), mr. J.M.J.M. Doon en drs. F. Kessel (leden),
mr. A.M. Bleeker-van Velzen (juridisch secretaris).

De heer _____ en zijn raadsman mr. drs.

Namens de KNWU: mr

Namens de DA:

Toehoorders van de kant van

Stagiaire: de heer

De voorzitter opent de zitting en geeft aan dat de aanwezige student stagiaire _____ een geheimhoudingsplicht heeft getekend. Hij deelt mede dat alle processtukken van de eerder behandelde zaak tegen deze betrokkene (1) deel uit zullen maken van het procesdossier in deze tweede zaak.

Mr. _____ verklaart geen bezwaar te hebben tegen de aanwezigheid van de heer

Mr. _____ krijgt de gelegenheid om te reageren op de conclusies van de DA en KNWU. Hij gaat allereerst in op het niet ontvankelijkheid verweer en vervolgens op de straf-vermindering/-vermeerdering en verklaart als volgt.

De redenering van de DA inzake art. 47 is eigenaardig. Het draait om de vraag wat er bedoeld is met kennisgeving en wanneer deze precies is gegeven. De DA meent dat het gaat om de kennisgeving van een positieve bevinding. Dit valt niet te rijmen met de definitie van de term: dopingzaak. Deze ziet op de behandeling van een aanhangig gemaakte zaak bij de tuchtcommissie. Een zaak wordt aanhangig gemaakt door het doen van aangifte. De eerste brief van 10 juni is afkomstig van de UCI en deze kan niet worden gezien als kennisgeving want er wordt uitsluitend gewezen op overtreding van de regels van de UCI. Pas in augustus was er sprake van een kennisgeving van de eerste dopingzaak in de zin van artikel 47 lid 2, namelijk toen Vermeulen allereerst de aanzegging van de KNWU (7 augustus) en vervolgens de aangifte van het ISR (12 augustus) ontving. Met die aangifte is de dopingzaak aanhangig gemaakt. Dit betekent dat deze tweede aangifte tegelijkertijd met zaak 1 had moeten worden behandeld. In zaak 1 is al uitspraak gedaan. In artikel 47 lid 2 wordt gesproken van "meewegen". Dat kan alleen als de twee overtredingen in één zaak worden behandeld. Artikel 47 lid 2 is dus niet van toepassing.

Een tweede punt is de terminologie van artikel 47. Er wordt gesproken van "combinaties" van overtredingen. Dit kan niet anders gelezen worden dan dat er twee of meer overtredingen in één zaak behandeld worden. Dit had dan ook moeten worden gedaan. In de WADA code staat het weliswaar anders geformuleerd, maar de WADA code kan niet dienen als aanvullende regel. Je moet je gedrag kunnen aanpassen aan de voor jou geldende regels. De conclusie luidt dan ook dat de KNWU niet ontvankelijk is, omdat er geen tweede overtreding is en de eerste zaak is al afgedaan.

Met betrekking tot de schuldvraag wijst mr. _____ op de bijzondere plaats die de speciale substanties innemen in het Dopingreglement. In artikel 40 is een speciaal sanctieregime opgenomen voor deze speciale substanties. Indien een beroep kan worden gedaan op het verweer dat sprake is van gebrek aan schuld kan dit verweer leiden tot een vermindering van de sanctieperiode, maar niet tot minder. Het is vreemd dat artikel 41 en 42 niet van toepassing zijn bij specifieke substanties. De DA heeft niet inhoudelijk gereageerd op hetgeen hierover is vermeld in het verweerschrift. Het is vreemd omdat artikel 40 een soort voorwaardelijk opzet creëert. Het is voor de sporter niet mogelijk om aan te tonen dat hij géén schuld heeft. Stel dat bewezen is dat een specifieke stof door een concurrent aan een drankje is toegevoegd. Er is dan geen sprake van schuld. En stel dat er dan ook geen sprake is van enige nalatigheid. In dat geval kan de sporter daar géén beroep op doen.

In artikel 47 lid 1 staat: bij ontbreken van schuld en het geheel vervallen van de periode van uitsluiting op basis van artikel 41 bij de eerste overtreding, wordt deze geacht niet te hebben plaats gevonden. Deze regel geldt echter niet voor het vervallen van de periode van uitsluiting op basis van artikel 40. _____ zou bij een tweede overtreding wel profiteren van de regel van 47 lid 1, maar voor _____ -bij wie het nota bene om een specifieke stof gaat- niet. Dit is lastig te verteren, niet correct en niet fair.

Meer subsidiair gaat mr. _____ in op de strafverminderende (_____) of strafverhogende (DA) omstandigheden. Anders dan de DA in haar conclusie stelt doen zich geen strafverzwarende omstandigheden voor. Na de "meldingen" van de eerste overtredingen in mei is _____ gestopt met het slikken van de supplementen en is hij deze gaan onderzoeken. Het oordeel van de tuchtcommissie in de eerste zaak luidde dat er nauwelijks sprake was van enige schuld. Waarom zou er dan nu wel sprake zijn van extra schuld? Dat kan toch alleen als _____ extra risico zou hebben genomen? Dat heeft hij niet gedaan. Kort na de melding van de eerste overtredingen was er regelmatig contact met de DA. _____ heeft vervolgens al zijn supplementen in één keer ingenomen en zijn urine laten testen. Deze test was negatief. Hij had bijna alle uitslagen van de supplementen binnen toen hij op _____ aan een wedstrijd deelnam. Al deze uitslagen waren negatief. Wat nam hij toen voor extra risico? De enige positieve uitslag was degene die vlak na de wedstrijd van _____ binnenkwam.

_____ heeft niet laten testen bij een WADA geaccrediteerd laboratorium. Daar kan een sporter namelijk niet binnenkomen. De DA heeft niet aangeboden om dit voor hem te doen.

Vermeulen kon in redelijkheid niet verwachten dat het supplement dat hij voor de wedstrijd van _____ innam vervuild was. De vraag is of hij een acceptabel risico heeft genomen.

In de noot bij alinea 14.4 van de conclusie van de DA staan drie voorwaarden opgesomd. Aan alle drie deze voorwaarden heeft _____ voldaan. De conclusie die de DA voor deze zaak trekt uit de CAS jurisprudentie is dan ook onjuist.

Vermeulen heeft toch weer een supplement ingenomen. Waarom? Omdat dit noodzakelijk is bij het bedrijven van topsport. Met een bruine boterham lukt het niet. Alle sporters nemen dit risico.

Een schorsing betekent voor _____ dat hij zijn loopbaan verder kan vergeten. Na de uitspraak in Zaak I is hij door zijn ploeg ontslagen. Op grond van het convenant tussen de ploegen kan hij nu ook niet meer bij een andere ploeg worden aangenomen. Als hij doorgaat met fietsen riskeert hij -bij een herhaling- een levenslange schorsing. Dergelijke straffen zijn in strijd met het in de Nederlandse wetgeving neergelegde principe van redelijkheid en billijkheid. De Nederlandse wet kan niet opzij worden gezet door het Dopingreglement.

Conclusie: er is geen sprake van strafverhogende omstandigheden. _____ wist niet dat dit supplement vervuild was. In redelijkheid kon hij niet anders dan verwachten dat ook dit supplement schoon was.

Met betrekking tot de kosten is de conclusie van de KNWU opmerkelijk. Anders dan de KNWU tot voor kort steeds beweerde blijkt de verzekering van de renners niet te gelden bij Dopingzaken. Wat de gefinancierde rechtshulp betreft is mijn ervaring dat voor dit soort zaken geen toevoegingen worden gegeven. Ik heb het om die reden ook niet eens geprobeerd.

Er zou geen verplichting van de KNWU bestaan om hun renners te waarschuwen voor de consequenties van een tweede overtreding. Echter een dergelijke plicht vloeit echter voort uit de algemene voorlichtingstaak zoals neergelegd in artikel 19 lid 2 van de statuten van de KNWU. Na de eerste overtreding heeft niemand hierover nagedacht. _____ kreeg slechts de mededeling dat hij vrijwillig een schorsing kon aanvaarden. De KNWU zegt nu dat zij het in de toekomst anders zal doen. Er was echter ook in deze zaak een statutaire plicht. Een sporter mag niet op deze manier verrast worden. In het oude Dopingreglement was er zelfs sprake van een expliciete informatieplicht van de bonden.

Samenvattend:

- er is geen sprake van een tweede overtreding;
- er is geen regeling voor een tweede of derde overtreding, maar alleen voor een combinatie van meerdere overtredingen in één zaak;
- er is sprake van strafverlichtende omstandigheden.

De voorzitter verzoekt de DA in te gaan op het ontvankelijkheidsverweer en de strafverzwarende omstandigheden.

Mr. verklaart als volgt. Hij wijst op de brief van de KNWU aan van 28 juni. Deze brief is de kennisgeving als bedoeld in artikel 47. De tweede overtreding is daarna begaan. Als voldaan is aan de voorwaarde van 47 lid 2 zijn de artikelen 47 lid 4 en volgende van toepassing. Dit is ook eerder door het ISR zo toegepast en het standpunt van de DA in deze zaak is in lijn met de jurisprudentie.

In Zaak 1 was sprake van een geringe mate van schuld, maar niet van het volledig ontbreken van schuld. Dus komen we niet toe aan toepassing van artikel 41.

Op een vraag van een van de leden van de tuchtcommissie antwoordt mr. dat de brief van de KNWU van 28 juni verwijst naar het aanhangig maken van de tuchtzaak. En daarom voldoet deze brief aan de eis van artikel 47 lid 2. De brief van de UCI van 10 juni gaat niet over een overtreding van het Dopingreglement. Het is niet aan hem om deze brief te duiden.

Mr. gaat nader in op het punt van de strafverzwaring en verklaart als volgt. was bij twee controles, nl. 14 en 16 mei, positief bevonden. Een meer heldere waarschuwing is niet denkbaar. zelf verdenkt zijn supplementen. Het gaat wederom mis wanneer er een supplement wordt gebruikt waarvan niet 100% vast staat dat het schoon is.

Het Dopingreglement gaat niet boven de wet, maar de wet staat de toepassing van het Dopingreglement niet in de weg.

Er is in beide zaken door de DA gecommuniceerd met de sporter. De DA neemt echter zelf geen actie, maar beantwoordt wel alle vragen van de sporter en volgt de verzoeken op. In dit geval heeft de sporter niet aan de DA verzocht om onderzoek in een WADA laboratorium te faciliteren. heeft zijn eigen laboratorium uitgezocht zonder overleg met de DA.

De voorzitter geeft de KNWU het woord.

Mr. verklaart namens de KNWU als volgt. Hij wijst op het feit dat uit alle omschrijvingen blijkt dat niet alle lichten op groen had staan. hecht veel waarde aan zijn urinetest. Echter op het moment dat hij weer op de fiets stapte had hij nog geen uitsluitsel over de tests van al zijn supplementen. De Raad voor rechtsbijstand in Den Bosch geeft wel toevoegingen voor dit soort zaken.

Mr. wordt in de gelegenheid gesteld te reageren en verklaart als volgt.

Met betrekking tot de kennisgeving: Artikel 9 lid 7 van het Tuchtreglement ISR laat geen twijfel: er is pas sprake van een aankondiging op het moment dat de aangifte binnen is. In dit geval de kennisgeving van het ISR van 7 augustus dat de zaak aanhangig is. Pas op dat moment is echt gewaarschuwd. Een ander lastig aspect in verband met een tweede overtreding is de onschuldigheidspresumptie: er kan pas sprake zijn van een tweede overtreding wanneer de eerste is vastgesteld.

De kennisgeving kan niet anders zijn dan de brief van 7 augustus. De brief van 28 juni is niet beslissend, die aangifte is ingetrokken.

De stelling van de DA en KNWU dat Vermeulen 100% zeker had moeten zijn komt neer op een verzekering, er is dan geen sprake van een risico weging. Vermeulen mag die calculatie maken. De vraag is wat had moeten weten? Je kunt nooit 100% zeker zijn. Het is een calculeerbaar risico. Waar de grens ligt wordt aangegeven in de noot bij alinea 14.4 van de conclusie van de DA. heeft voldaan aan de grenzen die daar staan genoemd.

Als geweten had wat er in de reglementen stond over de consequenties van een tweede overtreding, en met name het gefixeerde minimum, dan was hij er nooit aan begonnen. Hij had op het risico van een tweede overtreding gewezen moeten worden. De KNWU en veel andere bonden leggen in de regel voorlopige schorsingen op. Daardoor wordt de sporter beschermd. In dit geval had dat ook moeten gebeuren.

De Raad in Den Bosch hanteert kennelijk andere normen als die in Amsterdam.

De DA wordt in de gelegenheid gesteld te reageren en mr. verklaart als volgt.

Wij adviseren niet over ordemaatregelen maar verwijzen slechts naar de desbetreffende bepaling in het Dopingreglement. Bij specifieke stoffen doen we dit niet, maar omdat er in dit geval sprake was van een tweede overtreding en er een minimumstraf in beeld kwam hebben we de KNWU in deze zaak wel gewezen op de ordemaatregel.

Het gaat in deze zaak niet om 100% zekerheid, maar om de mate van schuld.

Verslag mondelinge behandeling

Ter zake van de CAS jurisprudentie waarnaar wordt verwezen in de voetnoot: in dit geval is de sporter terwijl hij een algemene waarschuwing had ontvangen en wist dat zijn supplementen-aanpak had gefaald én twee maal positief was bevonden, toch op basis van de urinetest overgegaan op zijn oude supplement. Dan heb je rode seinen en alarmbellen genegeerd en is er volgens de CAS jurisprudentie sprake van een significante mate van schuld.

In antwoord op vragen van de voorzitter van de tuchtcommissie verklaart de heer als volgt.

Na 10 juni heb ik geen supplementen meer gebruikt tot 25 juni. Toen heb ik alle supplementen in één keer ingenomen voor de urinetest.

Op het moment dat ik hoorde dat twee van de drie Energy 9 smaken negatief waren bevonden heb ik contact gehad met de heer voor overleg. Alle risicoproducten had ik sowieso niet meer genomen. Alleen dit supplement hadden wij voor onszelf uitgesloten. Ik koers er al jaren op en ben nooit positief bevonden en de andere testen waren negatief dus ik had geen reden om aan te nemen dat het in die derde zou zitten. Ik heb die derde smaak toen genomen.

De keuze voor het laboratorium in is gemaakt op advies van de heer en een werknemer.

Ik word gepusht dat ik moet koersen en de ploeg oefent druk uit, bovendien is het mijn passie en ik ben er financieel afhankelijk van, dus doe je alles. Dit was de eerste stap om te voorkomen dat het nog eens gebeurt. Ik persoonlijk heb niet overwogen om naar de DA te stappen. Ik was nergens toe in staat. Lotte heeft het overgenomen en contact gezocht.

Mevrouw, de vriendin van, verklaart als volgt.

was na de brief van de UCI helemaal kapot. Hij ontving veel bedreigingen. wilde zijn onschuld aantonen en blijven koersen. Ik heb hem toen gezegd dat hij gewoon op de fiets moest stappen als hij onschuldig was. Ik heb dit ook besproken met de heer van de DA. Die zei toen dat, als nu zou gaan koersen, het niet van een eventuele straf af zou gaan. De DA was niet meteen in beeld want de brief van 10 juni kwam van de UCI. Ik wist toen niet wat ik moest doen. was helemaal kapot. Hij was een kasplantje, er viel niet met hem te praten. Ik had eerst contact met de UCI en las in de reglementen dat ik zou moeten aantonen waar de stof vandaan kwam. Toen is samen met de leverancier alles in gang gezet. Na een gesprek met de DA was ook duidelijk dat ik moest aantonen waar de stof in had gezeten en dat het belangrijk was om mijn supplementen te laten testen. Ik heb toen niet concreet aan de DA gevraagd om dat te doen omdat we al met Chemtox bezig waren en we wilden eerst de resultaten daarvan afwachten.

De heer verklaart vervolgens in antwoord op vragen van de tuchtcommissie als volgt.

Hoewel dit steeds wordt gesuggereerd, wist ik uiteraard niet 100% zeker dat het in de supplementen zou zitten. Ik krijg ook bidons aangereikt tijdens de koers. Als dat wél zo zou zijn had ik dit supplement natuurlijk niet meer gebruikt. Ik heb toch alle supplementen laten testen omdat ik alles wilde uitsluiten. Als je er voor gaat dan moet je er ook alles aan doen. Er was nog niet ontdekt waar de verboden stof in had gezeten, dus ik kan bevestigen dat er nog onzekerheid was. Ik heb deze onzekerheid meerdere malen uitgesproken naar en de ploegleiding, maar de druk vanuit de ploegleiding om te rijden was groot. Ik ben de kopman en de ploeg wil scoren. Bovendien is het mijn broodwinning en als ik niet zou rijden zou ik geen salaris krijgen. Daarom moest ik rijden voor de ploeg. Later ben ik gewoon aan de kant gezet. Ik heb een aantal wedstrijden gereden zonder een enkel supplement. Ik nam het nu wel omdat ik er op dat moment 100% van overtuigd was dat de verboden stof niet in de derde smaak zou zitten omdat ik vertrouwde. Dat doe ik al jaren. In mijn ogen heb ik er alles aan gedaan. Na de twee negatieve tests en de urinetest nadat ik ook de derde smaak had ingenomen is mijn onschuldige gedachte dat het er niet in zou zitten. Ik heb het dus genomen omdat mij bevestigde dat het daar niet in kon zitten en ik vertrouw hem volkomen.

De voorzitter sluit de zitting en deelt mee dat de tuchtcommissie zal proberen binnen zes weken schriftelijk uitspraak te doen.

Nieuwegein, 21 januari 2014

mr. J.L.G. Gerrits
(voorzitter dopingkamer)

mr. A.M. Bleeker-van Velzen
(juridisch secretaris)